

Eingin torir at langa nevan í borðið

– Vit hava skipanir við rusk-brenning og aðrar skipanir, har øll luttaka, og tí mátti tað ikki verið ómøguligt at funnið saman um eina góða tilbúgving í Føroyum, heldur Eli Lassen

Vilmund Jacobsen

Stjórin á Atlantic Supply Base, Eli Lassen, harmast um, at Føroyar ikki eiga politikarar, sum tora at langa nevan í borðið og siga, at Føroyar skulu hava eina tilbúgving, sum munar, um olju-óhapp skuldi hent.

– Um dagarnar hava vit lisið og sæð, hvat hendir í Ný Sælandi, har skip við nógvari olju umborð er strandað, og olja lekur út. Søgan veit eisini at siga um fleiri aðrar slíkar dálkingarvanlukkur. Hvønn dag hava vit Smyril siglandi her millum oyggjarnar, og bara umborð á Smyrli eru eini 500 tons av tungolju í fleiri tangum.

Eli Lassen heldur tað vera alt ov vánaligt, at Føroyar, sum bjóða seg fram í oljuvinnuni, ikki

hava eina munagóða tilbúgving, sum kann byrgja upp fyri, at stór dálkingarvanlukka hendir, um illa vil til.

Stjórin í Atlantic Supply Base sigur, at hann í nøkur ár hevur tosað við politikarar og onnur um hesi viðurskipti, men alt ov lítið er hent.

Hann vísir á, at vit hava skipanir við rusk-brenning og aðrar skipanir, har øll luttaka, og hann heldur, at tað tí ikki mátti verið ómøguligt at funnið saman um eina góða tilbúgving í Føroyum.

– Í lýtuni havi eg samband við eitt felag, sum kanska kann fáa gongd á hesi viðurskipti. Hetta er eitt føroyskt felag, sum er við her á Faroexpo, sigur Eli Lassen, stjóri í Atlantic Supply Base.

» Ov vánaligt, at Føroyar, sum bjóða seg fram í oljuvinnuni, ikki hava eina munagóða tilbúgving



– Nú løgtingsval stundar til, haldi eg, at flokkar og valevni eiga hugsa um eina munagóða tilbúgving í Føroyum, sigur Eli Lassen, stjóri í Atlantic Supply Base

Mynd: Vilmund Jacobsen



Stór skip vitja í Føroyum, tá oljuboringer fara fram, og um summarnar vitja eisini nógv ferðamannaskip

Mynd: ASB

Føroyar hava onga tilbúgving

– Vit hava ein tilbúgvingarstovn, sum í dag kallast Tilbúgvingar- og brunaumsjón Landsins, men eg havi varhugan av, at leiðarin, Hendrik W. Joensen, hevur ov lítið av peningi at arbeiða við, sigur Eli Lassen, stjóri á Atlantic Supply Base í Runavík

Vilmund Jacobsen

Á Faroexpo týsdagin hitti Vikublaðið Eli Lassen, stjóra á Atlantic Supply Base (ASB), sum er oljuútgerðarhavin í Runavík.

Nú løgtingsval stundar til, er tað av hansara stóra áhuga, hvat sitandi politkarar og nýggj valevni, sum bjóða seg fram, hugsa sær við tilbúgving í framtíðini.

Neyvan nakar situr nærri hesum spurningi enn júst Eli Lassen, sum við stóðini í Runavík veitir tænastr til oljufeløg, ið arbeiða á føroyska langdgrunninum.

Tøgn um tilbúgving

Eli Lassen sigur, at hann hevur verið á onkrum einstøkum politiskum fundi um kvöldarnar, men hann hoyrir ikki eitt orð nevnt um tilbúgving. Ei heldur eru hesi viðurskipti honum kunnugt nakar týðandi partur av val-

skráunum hjá teimum flokkum og persónum, sum bjóða seg fram til at stýra Føroyum inn í framtíðina.

– Vit hava ein tilbúgvingarstovn, sum í dag kallast Tilbúgvingar- og brunaumsjón Landsins, men eg havi varhugan av, at leiðarin, Hendrik W. Joensen, hevur ov lítið av peningi at arbeiða við. Mær vitandi er tað Landsverk, sum í lýtuni er ovasti myndugleiki á tilbúgvingarøkinum. Eg vildi hildið, at tilbúgvingarstovnurin og leiðari tess skuldu sitið ovast uppi og við borðendan, tá avgerðir skulu takast.

Eli vísir á, at eitt er, hvat dagliga kann henda í havnum og kring oyggjarnar við tí vanligu skipaferðslu, sum her er.

– Men eitt annað, sum vit ikki eiga gloyma og enn minni at undirmeta, eru øll tey ferðamannaskip, sum

koma hendan vegin um sumrarnar, og beint í lýtuni liggur eitt risa gasstangaskip í Nólsoyarfirði. Eingin sigur, at her skal nakað henda, ei heldur við teimum stóru ferðamannaskipunum, sum koma higar. Men hvat gera vit, tá tað, vit ikki væntaðu, kortini hendir? spyr stjórin á Atlantic Supply Base.

Lítið av útgerð

Eli Lassen vísir á, at tað bert eru fá ár síðan skipsbrotið við trolaranum Olshanu á Flesjunum, og enn liggur oljan umborð á skipinum, sum liggur við botnin.

– Einaferð kemur tann dagur, tá hesir tangar fara á hol, og hvat gera vit tá?

Hann sigur, at bjargingarfeløg, kommunur og onkur stovnur eiga nakað av útgerð, men her er eingin samskiping, ið munar.

– Sperrurnar, sum eru í Føroyum tilsamans, røkka

kanska ein kilometur, meðan teinurin millum Raktanga á Strondum og næsta land vestan -ella sunnanfyri er fleiri kilometrar.

Hann endurtekur spurningin, hvat myndugleikarnir á økinum ætla sær at gera, tá dálkingarvanlukkan hóttir firðir, sund og fjøru.

– Nú løgtingsval stundar til, haldi eg, at fólk eiga hugsa um hesi viðurskipti, ið tykjast flóta sum best ber til.

Hann leggur aftrat, at tá olja fer á sjógv, tykjast øll vilja sleppa undan at gjalda fyri upptøkuna.

– Rokningarnar fyri tað, sum slík upptøka kostar og fyri leigu av útbúnaði til upptøku, ferðast líka sum bara aftur og fram millum fleiri partar, sigur Eli Lassen, stjóri á Atlantic Supply Base.